BEKÜLDŐ
Irmgard

ON
2015.09.09

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Egy elveszett világ vágyai

Lehetőségek keresése az evangélizációs gyermek- és ifjúsági munkában. Kritikus elemzés, amelynek célja az evangélizációra irányuló pozitív megközelítések megtalálása!

Jézus és a nő Jákób kútjánál

A víz iránti külső szomjúságból beszélgetés alakul ki Jézus és az asszony között az élet iránti szomjúságról – azokról a vágyakról, amelyek mélyen benne rejlenek. A beszélgetés úgy mondhatnánk, két különböző szinten folyik:

Jézus élő vizet ígér az asszonynak. Akkoriban így nevezték a forrásvizet, a folyó, friss vizet, szemben a ciszternákból merített állóvízzel. „Jó lenne” – gondolja az asszony –, „ha létezne olyan víz, amely annyira csillapítaná a szomjúságot, hogy soha többé ne térne vissza. Jó lenne, ha nem kellene minden nap visszamenni egészen odáig vízért.”

A nő felismeri szomjúságát

A nő felismeri vágyait: a szamaritánus asszony a Jézussal való találkozás révén a testi szomjúságra való összpontosításról a lelki szomjúságra való tekintésre tér át, a „Adj nekem vizet!” kérésről a „Hozd ide a férjedet!” kérésre. Jézus nem áll meg a felszínen, hanem ennek a nőnek a mély vágyait szólítja meg. Nem ismerjük ennek a nőnek a vágyait. Talán a közelségre, vagy a függetlenségre, vagy az elismerésre és elfogadásra, vagy a függetlenségre és méltóságra vágyott.

Jézus megértette és komolyan vette a nőt, szükségleteit és vágyait. Tudott a nő legmélyebb vágyairól és sóvárgásairól. Nem helytelen, ha alaposan megvizsgáljuk, mi nyugtalanítja ma az embereket, mik a legmélyebb vágyakozásaik, hogy ott fogjuk meg őket, ahol éppen tartanak. Jézus látta az emberek mély szükségét, és meghatódott tőle, sőt, könnyeket is hullajtott. Az emberek alapvetően a kapcsolatokra vannak teremtve. Arra teremtettünk, hogy Istent imádjuk és közösségben legyünk Vele. Az ember vágyik az Isten imádására és a vele való közösségre! Isten az ember teremtésekor helyezte el bennünk ezt a vágyat.

A probléma: az „elveszett világ”

Az elveszett ember nem hisz ebben az Istenben. Így Isten imádására sem képes. Ez mély értelmetlenségi űrt nyit meg benne, amelyet kétségbeesetten próbál betömni.

Mivel nem hisz Istenben, más dolgokra van szüksége, amiket imádhat. A modern társadalomnak pedig már készen is áll a megoldása: az önmegvalósítás.

Mivel a szemükben már nincs Isten, az emberi ego veszi át ezt a funkciót. „Ha már nem hiszek semmiben, ami kívülről jön, akkor egyszerűen magamban fogok hinni.” „Az üdvösség bennem van. Csak meg kell találnom.” „Tedd, amit akarsz, amíg neked jó.” „Légy tisztában a céljaiddal, és tegyél meg mindent azok elérése érdekében!” Ezek és hasonló jelszavak a mai társadalom harci kiáltásai. Ennek során mindent, ami ennek a célnak az útjában áll, félretesznek.

- **Mobilitás**
  Egyénként azt akarom, hogy mindig szabadon döntsem el, mikor és hová megyek, mások segítsége nélkül. A mobilitás függetlenséget jelent. „Az autóm és én” – ez a mottó. A modern ember az a magányos lény, aki egy bezárt fémdobozban éli le az életét. Az átlagpolgár évente hatvan órát áll egyedül a forgalmi dugókban a piros lámpa előtt.
- **Nincsenek gyerekek**
  Nem akarok gyerekeket, mert veszélyeztethetik a személyes karrieremet és céljaimat. A család már nem munka- vagy szolgálati közösség, hanem érzelmi közösség. Az első érzelmi megingásnál a házasság hajója megbillent, és a különválás elkerülhetetlen. Ahol a személyes boldogság elsőbbséget élvez a család egészének boldogságával szemben, ott szinte biztosan konfliktusok alakulnak ki.
- **Nekem így van**
  Általános igazságok már nem léteznek. Az az igaz, ami jelenleg nekem jó, és előrevisz.
- **„Mindent akarok...”**
  A kudarcnak és a türelemnek vége. Mindent akarok, és pontosan akkor és úgy akarom, ahogyan én akarom.

Társadalmunk már régóta alkalmazkodott ahhoz, hogy az egyén érdekei a közösség érdekei felett állnak. Az egyének rendelkeznek minden joggal, és szabadon alakíthatják az életüket, míg a társadalomnak csupán szolgáló szerepe van. A szolgáltató társadalom virágzik.

Pluralizmus

Ha azonban mindenki a saját istene, és mindenki maga határozza meg az igazságát, akkor már nincs egyetlen igazság. Ekkor sok különböző igazságunk van, amelyek egymástól függetlenül állnak egymás mellett. Azt az alapvető meggyőződést, hogy az élet különböző nézőpontjait és megnyilvánulásait egyformán igaznak kell elfogadni, pluralizmusnak nevezzük.

Az élet pluralizmusát pluralizmusnak nevezzük

A vásárlók egyéni vágyai határozzák meg a marketinget. A kollektíva kiment a divatból, éljen az egyén! A Levi’s-nál 8448 különböző stílus-, szabás- és méretkombináció közül választhatok farmerből, és a számítógépemet is a saját ízlésem szerint testreszabom. Ahol korábban egy fogkrém állt a polcon, ma már tucatnyi márkás termékkel teli polc található – mindenki számára elvárás, hogy saját fogkrémje legyen. Az áruház a modernitás templomává vált. Már régóta megszoktuk az áruházak kínálatának sokszínűségét.

Ennek a kínálati sokszínűségnek a hátránya a választás kényszere. A választás már nem csupán egy ránk kényszerített viselkedési forma, hanem már régóta gondolkodás- és életmóddá vált. Ma egy hét alatt több döntést hozunk, mint elődeink egész életük során. Már felkelés után el kell döntenem, melyik ruhát akarom felvenni (régen csak a hétköznapi ruha és a vasárnapi szoknya volt). Ezután felmerül a kérdés, melyik „müzli keveréket” eszem reggelire, és mit iszom hozzá. Milyen gyümölcsöt válasszak uzsonnára?

A választás kínja

Amikor vásárolni megyek, egyre több időt kell töltenem az áruk átnézésével, hogy a helyes választást hozzam meg. Mindez időbe telik. Ezáltal az áruk fontossága megnő a korábbihoz képest. Életünk középpontjába kerülnek.

De a probléma nem feltétlenül a bevásárlóközpontokban kínált áruk sokfélesége, hanem a felkínált világnézetek sokfélesége és az azzal járó tájékozódási zavar. Mi van, ha rosszat választok? A folyamatos választással elveszítjük a biztonságérzetünket – lehet, hogy rosszat választok! Ezért biztonságot keresünk.

A trendkutatók a „cocooning”-ról beszélnek, az egó visszavonulásáról a gubóba, az önmagunk által teremtett elszigeteltségbe. A saját négy falunkat az egyéniség erődjének tekintjük. És ha mégis ki kell mennem, ott van a Discmanem. Így mindenhol egyedül vagyok magammal és a saját világommal, a fejhallgató elszigetel tőlem a külvilágot. Ennek a gubóban való létezésnek a hátterében a váratlan események és a multikulturális világ iránti egyre növekvő félelem áll, valamint az a érzés, hogy folyamatosan túlterheltek vagyunk. Újra biztonságot akarunk ebben a világban.

A biztonsági boom mindenütt érezhető:

- A magánbiztonsági szolgáltatások virágkorukat élik
- Az autókban légzsákok, ABS és oldalütközés-védelem van...
- A számítógépek tűzfalakkal és vírusirtó programokkal vannak felszerelve
- A háborúkat a biztonság nevében vívják
- Kamerákkal történő személyi megfigyelés
- Óvszer a szex során
- Éjszakára szinte egyetlen bejárati ajtó sem marad zárva

Megpróbálunk talpon maradni ebben az individualista, pluralista világban. Az elmúlt évtizedek egyik divatos betegsége és az individualizáció következménye az „ego” elvesztése, az úgynevezett „határvonalas esetek”. Azok, akik ebben a mentális betegségben szenvednek, elvesztették személyiségüket, csupán bizonyos szerepekben élnek. Ezek az emberek már nem tudják, kik is valójában. Az ember nyugtalan, mert folyamatosan keresi identitását. Újra szükség van az értelemre és a biztonságra. Az ember melegséget, közelséget, biztonságot, szeretetet, békét, otthont keres. Újra gyertyákat gyújt, bebújik a paplan alá.

Sokan rájöttek, hogy az önmegvalósítás iránti vágyak végső soron nem elégíthetők ki. Felismerték, hogy létezésük beteljesülését önmagukon kívül kell keresniük. De mivel még mindig nem akarnak hinni Istenben, a válasznak a másokkal való kapcsolatban megnyilvánuló szeretetben kell lennie.

Biztonságkeresés.

Melegséget és biztonságot keresünk. Újra álmodni akarunk, bebújni a puha, képzeletbeli világba. A fiúbandák romantikus balladáikban az őszinteség, a szeretet, a biztonság és a létezés mély élménye iránti vágyakozásról énekelnek. A legtöbb tinédzser érzékeny, és őszintén gondolja, amit mond. Mélyen vágynak a melegségre és a barátokra. Valódi kapcsolatokat keresnek.

Individualizmus a csoportban

Az individualizmus azonban itt is érvényesült. Már nincsenek általános normák arra nézve, hogy milyennek kell lennie egy ilyen kapcsolatnak. A társadalom elismeri a házasságon kívüli, házasság előtti, házasság melletti és házasság utáni életmódokat. És itt is érvényes a következő: „Meg kell

kapnom a pénzemért járót! Az jó, ami kielégít!” A mély kapcsolatokat összekeverik a felszínes szexszel. A tendencia egyértelműen a szerelem nélküli, következmények és felelősség nélküli szex felé mutat. A prostitúció társadalmilag beépült.

Az emberek azonban többre vágynak, mint a rövid távú kielégülésre. A hűség és az őszinteség ismét előtérbe került a legtöbb fiatal számára. Az utóbbi időben még egy újfajta tisztaságról is beszélnek a fiatalok körében. Az emberek ismét várják az életre szóló férfit – vagy nőt. A házasság is visszatér a helyes útra, a családdal együtt. Az összes fiatal 65%-a tartja a házasságot az ideális életmódnak. Az emberek a boldogságra és a biztonságra vágynak, és belefáradtak a kapcsolatok nélküli életbe. Ugyanakkor észreveszik, hogy az emberek mindig csalódást okoznak nekik, és hogy vágyaik végső soron soha nem teljesülnek.

Így hát más dolgokkal próbáljuk betömni az életünkben tátongó értelmi űrt.

Anyagiaság

A pénz és a vagyon erejébe vetett hit határozza meg nyugati kultúránkat. Vagyonunk alapján határozzuk meg magunkat. A reklámok el akarják hitetni velünk, hogy csak bizonyos termékekkel élhetjük át a szabadságot és a boldogságot. Ínyencekké váltunk. Elfelejtettük, hogyan lehet nélkülözni. Már nem tudjuk korlátozni magunkat. Nem is akarjuk többé. Miért is tennénk? Ha nincs elég pénzed, bérelhetsz, vagy hitelre élhetsz!

Meg kell vennünk a földi paradicsomi boldogságot

Együtt kell megvásárolnunk a földi paradicsomi boldogságot, mert már nem hiszünk a mennyei paradicsomban. Ugyanez vonatkozik az élményfüggőségünkre is. A modern ember hatalmas időnyomás alatt áll, nehogy bármiről is lemaradjon. Hiszen lehet, hogy éppen az az élmény, amit kihagytunk, hozott volna igazi beteljesülést.

Így rohanunk egyik kalandparkból a másikba. A bungee-jumping után a kanyoningtól – mindig arra törekedve, hogy kielégítsük vágyainkat. Egyre több szabadidőnk van, de egyre kevesebb időnk az életre. Vágyaink óriásira nőttek. Mindent akarunk, és most akarjuk. Időnyomás alatt vagyunk, mert már nincs örökkévalóságunk. Mindent ebben az egyetlen rövid életben kell elérnünk, mert már nincs túlvilág. Az élet értelme már nem a hagyományok vagy a hiedelmek átvételében rejlik, hanem a valóság személyes megtapasztalásában. Az élet „élménnyé” válik. Csak az igaz, amit látok, érzek és megtapasztalok. Társadalmunk élménytársadalommá vált.

Ma az élvezeteket kereső tapasztalók közül sokan rájönnek, hogy minden élményhez csatlakozik a csalódás kockázata. Az élmények csak szelektív elégedettséget nyújtanak.

Továbbra is keressük az értelmet, a stabil közösséget és az erkölcsi normákat. A vallás kielégíti ezeket az igényeket, ezért egyre népszerűbb. Formája azonban szokatlanul új. Ismét sokan saját vallást alkossanak maguknak, mintha egy szupermarketben lennének. Mivel még mindig nem akarunk Istenben hinni, máshol keressük az üdvösség élményét. Mindenfelől új és régi értelmet adó dolgokat ígérnek nekünk. A szekták és a radikális fundamentalisták könnyű válaszokkal rendelkező szilárd erődöket kínálnak, és ismét nagy a kereslet irántuk. A testkultusz, az ezoterika, a gregorián ének, a boszorkányság, a testélmények (aerobik, autogén tréning, tai chi, jóga…), a keleti vallások (a keleti vallások filozófiája közel áll a posztmodernizmushoz; a hinduizmusban és a buddhizmusban is tagadják az objektív igazságokat) egyre népszerűbbek. Még a keresztény vallás is ismét jót tesz az egyénnek. De nem szabad, hogy egyetemes igényt támasztasson mindenki számára. Hogy ki Isten, azt az ember határozza meg.

De ez ismét azt eredményezi, hogy nincsenek egyetemesen érvényes normáink és értékeink. Lényegében egyszerűen csak kitaláltunk egy vallási kifejezésmódot az individualizmusra. Az ember

előbb-utóbb rájön, hogy ez nem csillapítja belső szomjúságát.

Vissza Jézushoz…

Milyen mély vágyak fűtötték azt a nőt Jákób kútjánál? Az, hogy hány férfival volt kapcsolata, sokat elárul – és mégis, nem tudjuk biztosan. Figyelmesen kell hallgatnunk arra, mi mozgatja az embereket, mik a legmélyebb vágyaik és sóvárgásaik. Ezek a vágyak lehetőségeket rejtenek – kapcsolódási pontokat kínálnak számunkra.

Jézus nem állt meg a vágyaknál

Ő magát kínálja fel a szomjazó asszonynak. Annak, akinek az élet iránti vágya nem csillapítható: „Aki viszont abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik; hanem az a víz, amelyet én adok neki, örök életre fakadó vízforrássá válik benne.”

Új perspektívát ad neki, és így a nő megtanulja, hogyan nyúljon az élő víz felé, amelytől nem kell többé és többé szomjaznia. Akik hozzá jönnek, azok is megtanulják, hogy szomjukat csillapítani lehet, hogy már nincs szükségük olcsóbb helyettesítőre. A Jézussal való találkozás elvezet minket attól, amire azt hisszük, hogy szükségünk van, ahhoz, amire valóban szükségünk van.

Ez minden Ameisli-, Jungschar- vagy tini-program végső célja.

Ezért élünk: Svájcban minden gyermeknek és fiatalnak lehetősége legyen úgy meghallgatni az evangéliumot, hogy döntést hozhasson Jézus mellett, és tanítványként fejlődhessen.

Találkozhatunk és találkozunk is az emberekkel ott, ahol éppen vannak (lásd még az Apostolok cselekedetei 17. fejezetét, ahol Pál az athéni pogány oltárt használta fel az evangélium hirdetésére), függetlenül attól, hogy bűntudatuk van, ki vannak merülve, megtévesztettek vagy csalódottak. Ekkor irányt adhatunk vágyaiknak, ahogyan a Jákób kútjánál lévő asszonynál is történt, és hirdethetjük nekik az örömhírt, hogy vágyaik beteljesülnek, ha bűnbánatot tartanak és az Úr Jézushoz fordulnak.

Megtérés

Hogyan tette ezt Jézus?

Megszólította a nőt. Áttörte az összes társadalmi és kulturális korlátot (egy zsidónak nem volt szabad nyilvánosan megszólítania egy nőt – pláne nem egy samaritánus nőt).

- Komolyan vette a nő vágyait. Figyelmesen hallgatta, és megpróbálta megérteni őt.
- Elvezette a nőt a felszínes vágyaitól az alapvető vágyai felé. Tudatosította benne bűneit, és rátért életének legfájdalmasabb pontjára.
- Felajánlotta önmagát. Megmutatta neki az élő vízhez vezető igazi utat – önmagát!
- Gyermekeink és fiataljaink szomjaznak erre a vízre – micsoda hatalmas kiváltság, hogy Jézusban ezt felajánlhatjuk nekik. Mit kezdünk ezzel a lehetőséggel?

Könyvajánlatok

Stephan Holthaus: *Trends 2000. A kor szelleme és a keresztények*

Stephan Holthaus: *Operation Future. Kereszténynek lenni az új évezredben*

Josh McDowell és társai: *Hit értékek nélkül.* (A keresztény ifjúság elemzése)

Youth 2002. A 14. Shell-fiatalkutatás.

A Biblia (naprakész társadalmi elemzés, válaszokkal együtt)

2_Egy elveszett világ vágyai_YW

Forrásmegjelölés:

Szerző: Adrian Jaggi

Tartalom, borító, szerzői jog:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Kategóriák
Vezetés és pedagógia

Címkék
Evangelizáció
Gyermek- és ifjúsági munka
Elemzés
Módszertan
Lehetőségek

A résztvevők száma
Nincsenek elérhető adatok.

Biblia
Téma:

Időtartam
Nincsenek elérhető adatok.

Anyag
Rengeteg munka

Fájl letöltés
Fájl letöltés elérhető

KI Generierter Inhalt
Tartalom
Kategóriák
Címkék
A résztvevők száma
Biblia
Időtartam
Anyag

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/hu/wiki/art/egy-elveszett-vilag-vagyai